

[Korsgaard.]

øser af de samme Kilder, nemlig de enkelte Kunstneres Præstationer, hvad enten det er Skuespillere eller Sangens og Musikken Udøvere; og der kan da efter mine Begreber ingen Tvivl være om, at det i allerhøjeste Grad maa være i Radiofoniens Interesse, at disse Kunstarter holdes paa saa høj en Standard som muligt.

Nu ved jeg vel, at Radiofonien, eller i hvert Fald nogle af Radiofoniens Mænd, vil give det Udseende af, at Radiofonien kan holde disse Ydelser oppe paa det samme Stade uden at behøve det levende Teaters Hjælp. Dette forekommer mig at være et højst besynderligt Standpunkt, og jeg er ogsaa ganske overbevist om, at det ikke vil være et meget stort Antal Mennesker, der vil kunne faa sig selv til at sige det, naar de ikke er stillet over for paa Embeds Vegne, om jeg saa maa sige, at skulle sige det.

Saa er der sagt, og det er jo en ofentlig Ting, af Formanden for Radioraadet, Hr. Kammerherre Lerche — han har jo været Medlem af Teaterkommissionen og har altsaa med virkelig Sagkundskab kunnet udtale sig paa et hvilket som helst Tidspunkt om, hvad det kunde ventes, at Teaterkommissionen vilde foretage sig paa dette Omraade —, at Radiofonien kunde ikke bære en Udgift af nogen som helst Betydning, og skulde den gøre det, maatte det gaa ud over det, man sendte ud. Jeg maa indrømme, at Radiofonien har paataget sig mange Udgifter i den senere Tid, hvor den havde kunnet kommet igennem med noget mindre; men at faa et Menneske, der bilder sig ind at have en lille Smule Begreb om økonomiske Forhold, til at tro paa, at en Institution, der har en Indtægt paa 4½ Mill. Kr., vel snarere 5½ Mill. Kr., ikke skulde kunne spare ikke ubetydelige Beløb, uden at nogen i Virkeligheden kan mærke det, ja, det mener jeg i hvert Fald ikke, at man kan.

Sagen er nemlig den, at enhver Institution, som, om jeg saa maa sige, vader i Penge, vil næsten givet aldrig have den økonomiske Indstilling, som en Institution som Det kongelige Teater, der jo i Sandhed ikke vader i Penge, maa have, fordi Nødvendigheden af at spare er over den. Jeg nærer for Radiofoniens Vedkommende ingen Tvivl om, at dette Beløb meget vel vilde kunne spares, uden at Lytterne fik den fjerneste Men deraf.

Men, som sagt, at der paa dette Omraade allerede for det kommende Aar kan

skabes Indtægtskilder for Det kongelige Teater, ønsker jeg oprigtigt. At det efter min Mening næsten bliver en Nødvendighed, at dette skabes, hvis Teatret skal kunne fortsætte med de tre Kunstarter ud over det kommende Aar, er jo saa igen noget andet. Men jeg gentager, at det, der i Øjeblikket er det afgørende, er dette, om man allerede paa det nuværende Tidspunkt vil forskertse sig sin Frihed til i Løbet af den allernærmeste Fremtid at kunne afgøre, hvad man vil med Hensyn til Det kongelige Teater. Sagligt set kan der ingen Tvivl være om, at Teatret selvfølgelig bør fortsætte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det er blot en Urigtighed af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som jeg vil anholde med det samme. Han overraskede mig ved at sige, at der i Spareudvalgets Betænkning skulde staa noget om, at Radioen havde visse kulturelle Pligter — jeg maatte gaa ud fra, at det skulde være ud over sig selv. Jeg gik hen og saa, hvad der stod i denne Betænkning om Radiovæsenet, og med Formandens Tilladelse vil jeg gerne have Lov at citere det — § 2-er Radiovæsenet:

„Udvalget skal henstille, at den gældende Lov angaaende Radiovæsenet optages til Revision og ændres saaledes, at man sikrer Statsmagten og Bevillingsmyndighederne den fornødne Kontrol med Radiovæsenets økonomiske Dispositioner.“

Saa mange var Ordene og intet mere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg har ikke haft den Ære at være Medlem af Spareudvalget, men jeg har til Gengæld læst noget i dets Betænkning, og jeg maa næsten antage, at det ærede Medlem Hr. Rager, som har været Medlem, ikke har faaet Tid til at læse den igennem. Jeg henstiller, at han læser den nøje igennem, saa vil han træffe paa Radiovæsenet et Sted til.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 22. Marts, Kl. 10 med følgende Dagsorden: